

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 17. ožujak 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Vječnom životu se prispijeva Isusovim putem

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu Drugu korizmenu nedjelju, liturgija nam nudi na razmatranje događaj Preobraženja, u kojem Isus daje učenicima Petru, Jakovu i Ivanu predokus slave uskrsnuća: komad neba na zemlji. Evanđelist Luka (usp. 9, 28-36) pokazuje nam Isusa preobraženog na gori, koje je mjesto svjetla, očaravajući simbol jedinstvenog iskustva pridržanog za trojicu učenika. Oni uzlaze s Učiteljem na goru, vide ga kako uranja u molitvu i u jednom trenutku „izgled mu se lica izmijeni“ (r. 29). Naviknuti gledati ga svakodnevno u jednostavnom obličju njegove ljudskosti, pred tim novim sjajem, koji također obavlja cijelu njegovu osobu, ostaju zadivljeni. Uz Isusa se pojavljuju Mojsije i Ilija, koji s njim razgovaraju o njegovu predstojećem „izlasku“, to jest njegovu Pashi smrti i uskrsnuća. To je predokus Uskrsa. Tada Petar uzviknu: „Učitelju, dobro nam je ovdje biti“ (r. 33). On bi volio da taj milosni trenutak nikada ne prestane!

Preobraženje se događa u točno određenom trenutku Kristova poslanja, to jest, nakon što se povjerio učenicima da mora da „mnogo pretrpi... da bude ubijen i treći dan da uskrsne“ (r. 21). Isus zna da oni ne prihvaćaju ovu stvarnost – stvarnost križa, stvarnost Isusove smrti – i zato ih želi pripremiti da podnesu sablazan muke i smrti na križu, da znaju da je to je put kojim će nebeski Otac privesti svoga Sina k slavi, uskrisavajući ga od mrtvih. I to će biti i put učenika: nitko ne prispijeva vječnom životu drukčije osim Isusovim stopama, noseći svoj križ u zemaljskom životu. Svaki od nas ima svoj križ. Gospodin nam pokazuje cilj ovog putovanja a to je uskrsnuće, ljepota, noseći vlastiti križ.

Stoga nam Kristovo preobraženje pokazuje kršćansku perspektivu patnje.

Patnja nije sadomazohizam: ona je nužan, ali prolazan prijelaz.

Cilj na koji smo pozvani jednako je blistav kao i preobraženo Kristovo lice: u Njemu je spasenje,

blaženstvo, svjetlost, beskrajna Božja ljubav. Pokazujući tako svoju slavu, Isus nas uvjerava da križ, kušnje, teškoće s kojima se hrvamo imaju svoj konačni ishod i svoje uzdignuće u Uskrsu.

Stoga u ovoj korizmi i mi uziđimo na goru s Isusom! Ali kako? Molitvom. Uspnimo se na goru molitvom: tihom molitvom, molitvom srca, molitvom koja uvijek traži Gospodina. Ostanimo nekoliko trenutaka u sabranosti, svaki dan malo, upravimo svoj nutarnji pogled na njegovo lice i dopustimo da nas njegovo svjetlo prožme i zrači u našem životu.

Naime, evanđelist Luka inzistira na tome da je Isus preobražen „dok se molio“ (r. 29). Uronio je u prisni razgovor s Ocem, u kojem su odzvanjali također Zakon i Proroci – Mojsije i Ilija –, i dok je prianjao čitavim svojim bićem uz Očevu spasotvornu volju, uključujući i križ, Božja slava ga je obuzela pokazujući se također izvana.

Upravo tako, braćo i sestre: molitva u Kristu i u Duhu Svetom preobražava osobu iznutra i kadra je obasjati druge i okolni svijet. Koliko puta smo susreli ljude iz kojih izbija sjaj, iz čijih očiju zrači svjetlo, koji imaju taj sjaj u očima! Oni mole, a molitva to čini: *daje da širimo oko sebe svjetlo Duha Svetoga!*

Nastavimo radosno naš korizmeni hod. Dajmo prostor molitvi i Riječi Božjoj, koju nam liturgija u izobilju nudi ovih dana. Neka nas Djevica Marija nauči da ostanemo s Isusom i kad ga ne razumijemo i ne shvaćamo. Jer jedino ako ostanemo s Njim vidjet ćemo njegovu slavu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, ovih se dana žalosti zbog ratova i sukoba koji ne prestaju zadavati bol čitavome čovječanstvu pridodala žalost zbog žrtava užasnog atentata na dvije džamije u Christchurchu na Novom Zelandu. Molim za mrtve i ranjene i njihove obitelji. Izražavam svoju blizinu našoj braći muslimanima i čitavoj tamošnjoj zajednici. Ponavljam poziv da se molitvom i gestama mira pridružimo borbi protiv mržnje i nasilja. Pomolimo se zajedno, u tišini, za našu ubijenu braću muslimane.